

בש"פ 8702/21 - סרגיי בילוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8702/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: סרגיי בילוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטות בית המשפט המחוז בבאר שבע
במ"ת 44800-10-21 מימים 10.11.2021,
21.11.2021 ו-12.12.2021, שניתנו על ידי כב'
השופטים נסר אבו טהה ועמית כהן

בשם העורר: עו"ד מאיר לחן
בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

החלטה

ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טההוכב' השופטע' כהן) במ"ת
44800-10-21 מימים 10.11.2021, 21.11.2021 ו-12.12.2021, בגדרן הורה בית המשפט על מעצרו של העורר
עד תום ההליכים, ודחה את חלופת המעצר שהציע.

רקע

1. ביום 19.10.2021 הוגש כנגד העורר וכן כנגד נאשם נוסף כתב אישום, המייחס לעורר עבירות חבלה
בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם, לפי סעיפים 333 בצירוף 335(א)(1) ו-335(א)(2) וכן סעיף 379 לחוק העונשין,

עמוד 1

התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, העורר, הנאשם הנוסף והמתלונן התגוררו באותו מתחם יחידות דיור באשדוד. ביום 6.10.2021 דרשו הנאשם השני, ובהמשך גם העורר, כי המתלונן וחבריו יפסיקו להקים רעש. המתלונן ביקש לנהל את השיחה בחוץ על מנת להמשיך את השיחה בשקט. כשהגיעו המתלונן, העורר והנאשם הנוסף לכניסה, חבל העורר במתלונן בצלעותיו באמצעות חפץ הנחזה להראות כמוט וכן הכה בחוזקה בראשו של המתלונן. העורר והנאשם הנוסף היכו את המתלונן בכל חלקי גופו עד שזה התמוטט על הרצפה ואיבד את הכרתו. כתוצאה ממעשי השניים, פונה המתלונן לבית החולים, שם עלה כי הוא סובל מנפיחות בצד השמאלי של פניו עם המטומה סביב עין שמאל, שפשופים באצבעות וכן משברים בצלעות, באף ועוד.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

3. ביום 10.11.2021 קבע בית משפט קמא כי כנגד העורר קיימות ראיות לכאורה, וקבע דיון המשך לצורך הצגת חלופת מעצר. ביום 21.11.2021 הורה בית המשפט על מעצר העורר עד תום ההליכים, לאור הסכמתו, תוך שמירת זכותו להגיש בקשת עיון חוזר תוך הצגת חלופת מעצר. ביום 12.12.2021 דחה בית המשפט בקשת עיון חוזר לאור טיב החלופה המוצעת, תוך שמצא כי הפיקוח המוצע אינו הדוק. כן צוין כי נטען שהעורר תקף סוהר במהלך מעצרו.

4. על החלטות אלה הוגש הערר שלפני.

נימוקי הערר

5. לעמדת העורר, שגה בית משפט קמא משקבע כי קיימות ראיות לכאורה לחובתו. על פי הטענה, התיק נשען בעיקרו על עדויות המתלונן, הסותרות לכאורה זו את זו. עוד נטען כי דו"חות מגן דוד אדום בעניינו של המתלונן סותרים זה את זה, במובן זה שמהדו"ח מיום 6.10.2021 עולה כי המתלונן אובחן כחבול קלות, בעוד מהדו"ח מיום 7.10.2021 אובחן המתלונן כבעל חבלות בינונית וקשה. מכך עולה, על פי הנטען, כי קיים כרסום בחומר הראיות. עוד טוען העורר כי לא היה מקום לפסול את חלופת המעצר שהציע.

6. בדיון בפניי, שנערך ביום 23.12.2021, שב בא כוח העורר על נימוקי הערר, תוך שהדגיש את הפער בין תיאור מצבו של המתלונן בשני דו"חות מגן דוד אדום. באת כוח המשיבה טענה מנגד כי התשתית הראייתית בתיק מבוססת על עדות המתלונן ותיקוד החבלות, וכי העורר עצמו אישר כי הכה את המתלונן ב"מכת נטרול לפניים". העורר אמנם מעלה טענות בענייני מהימנות המתלונן והגנה עצמית, אך אין באלה כדי לכרסם בקיומן של ראיות לכאורה.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בערר על צרופותיו, שמיעת טענות הצדדים בדיון בפניי, ועיון בהחלטתו המפורטת של בית

המשפט קמא, אשר סקרה את מכלול הראיות, לא התרשמת כי חל שינוי או כרסום במסד הראיות לכאורה כנגד העורר, או כי נפלה שגגה בהחלטה לדחות את החלופה שהציע העורר, אשר אינה כוללת פיקוח הדוק דיו.

8. טענה זו של כרסום בראיות, בהתייחס לשוני בין שני דו"חות מגן דוד אדום, לא עלתה בפני בית המשפט קמא, ומשכך, נעדרה התייחסות אליה בהחלטת בית המשפט. בערר שלפניי, טענה זו נושאת את מלוא כובד הטיעון של כרסום בראיות התביעה.

9. עיון בשני דו"חות מגן דוד אדום על השוני הקיים ביניהם, אין בו כדי להצביע על כרסום בראיות לכאורה. על פניו, ניתן ליישב את הסתירה בין הדו"חות, וזאת בשים לב לכך שבדו"ח מיום 6.10.2021 הודגש כי המתלונן לא שיתף פעולה בלקיחת מדדים והדיף ריח של אלכוהול, אך דיווח כי היה מעורב בקטטה. מבלי לטעת מסמרות, אעיר כי העובדה ששני הדו"חות מתייחסים לחבלות באותם איברי גוף, ובאותו צד גוף, מחלישה את טענת הכרסום שבפי המערער.

10. סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ' בטבת התשפ"ב (24.12.2021).

ש ו פ ט